

γλώσσῃς, Κωνσταντῖνον καὶ Μεθόδιον, οἵτινες τοὺς μετέφεραν τὴν Καινὴν Διαθήκην, τὸ Ψαλτήριον καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Πλὴν ἀκόμη ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶχε ἐκκλησιολογῆσαι πανδημῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, μέχρι τοῦ τέλους τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ὁ βσιλεύς αὐτῶν Βασίλειος Α., τὸν εἰσέγαγεν ἐντελέστατα, συντροφίᾳ τὰ εἰδῶλα, καὶ προστάξας ὅλους γενικῶς τοὺς ὑπηκόους του νὰ βαπτισθῶσιν. Ἐπειδὴ δ' ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῆν Ἐκκλησίαν οἱ Ῥῶσοι, ἐμείναν διὰ παντός ἀδικοπιστοὶ ἀπὸ αὐτῆν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν ἐδέχθησαν τὸν Χριστιανισμὸν καὶ οἱ ΣΑΛΒΟΙ, κατοικοῦντες εἰς τὴ μέρος τῆς νῦν λεγόμενης Βολωνίας.

NORMANDOI. — Λεηλατοῦντες οὗτοι τὰς χώρας Κασόλου τοῦ Ἀπλοῦ. Βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἔκαμαν μ' αὐτὴν συνθήκην νὰ γένωσι Χριστιανοὶ μὲ συμφωνίαν νὰ δώσῃ τὴν ἐπαρχίαν Νεστρίαν καὶ τὴν θυγατέρα του εἰς τὸν βασιλέων Ῥώλων. Καὶ ἔκτοτε ὁ Χριστιανισμὸς διεδόθη εἰς τοὺς Νορμανδοῦς, ὅστις καὶ τοὺς καθυμέρωσε πολὺ.

OYΓΓΡΟΙ. — Ἐδέχθησαν οὗτοι τὸν Χριστιανισμὸν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου [912] διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν Βουλγογυδὴ καὶ Γυλᾶ, οἵτινες λεηλατοῦντες τοὺς αὐτοκρατορικοὺς τόπους, ἦλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὸν τόπον ἔλαβον καὶ Ἀρχιερεῶς Ἱεροθεῖον τινα χειροτονηθέντα ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Θεοφύλακτον, ὃς τις καὶ ἐπέστρεψε πολλοὺς. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Βουλγογυδὴς ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν προτέραν του πλάνην, ἐμποδίσθη ἡ πρόδοξός του μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ὅτε, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Στέφανος τὸν ἐδέχθη, καὶ δι' αὐτοῦ ὄλοι οἱ ὑπηκοοὶ του, καὶ τὰ πλησιώζοντα ἀκόμη τῆς Οὐγγαρίας ἔθνη.

Κ. Σ.

Ὁ ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑὶ Ὁ ΔΕΛΦΙΝ.

Πλοῖόν τι ἐναυάγησέ ποτε ὄχι μακρὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἐντὸς τοῦ ἐπείου εὐρίσκοντο ἱκανοὶ ἐπιβάται. οἵτινες κατὰ παλαιὰν συνθήκην τῶν Ἑλλήνων μετέφερον εἰς ξένους τόπους πύθηκους καὶ σκύλους θαυματοποιούς ἐπὶ σκοπῷ κερδους. Κατὰ τὸν Πλίνον, οἱ Δελφίνες ἔχοντες φυσικὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἔσωσαν πολλοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, οἵτινες χωρὶς αὐτῶν ἤθελον ἐξάπαντος ἀπολεσθῆναι. Ἐν ᾧ λοιπὸν οὗτοι ἡμιλλῶντο νὰ διασώσωσι τοὺς νευαγῆσαντας, εἰς αὐτῶν ἐξέλαβε πύθηκόν τινα δι' ἀνθρώπον, καὶ ἀναλαβὼν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων του ἔπλεε πρὸς τὴν ξηράν. Κατὰ τὸν πλοῦν τῶν ὁ Δελφίν διὰ νὰ λασμονῇ δῆθεν τὸν κόπον ἀπεύθυνε πρὸς τὸν ἐπιβάτην του τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις. Εἰσε Κύριε ἀπὸ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας; — Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ καλὸς σου πύθηξ μετὰ πολλῆς

παρρησίας. Εἴ μοι ἐκεῖ ἱκανὰ ἐγνωσμένος, καὶ ἂν τυχὼν ἔμετε παραγγελίαν τινά, δύνασθε νὰ με ἐπιφορτίσητε ἐλευθέρως τὴν ἐκτέλεσίν της; διότι οἱ συγγενεῖς μου κατέρουσιν ἐκεῖ τὰς ὑψηλοτέρας διπλωματικὰς θέσεις. — Σὰς ὑπερευχαριστῶ, Κύριε, εἰσε πολλά εὐγενὲς, ἐπανάλαβεν ὁ Δελφίν, καὶ ὁ Πειραιεὺς ἔλαβεν ἐπίσης Κύριε τὴν τιμὴν τῆς παρουσίας σας; Νομίζω ὅτι τὸν βλέπετε πολὺ συχνά. — Ὡ, καθ' ἡμέραν, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιβάτης, εἶναι ἀρχαῖος φίλος μου. — Ὁ φίλος μας ἐξέλαβε τὸ ὄνομα τοῦ λιμένος, ὡς ὄνομα ἀνθρώπου. Ὁ Δελφίν ξενισθεὶς ὑπὸ τριαύτης ἀπαντήσεως, ἔστρεψε ἀπὸ περιέργειαν τὴν κεφαλὴν του διὰ νὰ παροτρύνησιν τὸν ἐπιβάτην τούτῳ· ἀλλὰ πόσον ἐξεθαμβώθη ὅταν εἶδεν ὅτι ἔφερε ὥμον ἀντὶ ἀνθρώπου.

Οὕτω πολλοὶ θίλοντες νὰ δείξωσι πολυμάθειαν, καὶ τοι μηδὲν ἐπιστάμενοι, ἐξελέγχονται ὑπὸ τῶν ἰδίων λόγων, ὅτι εἶναι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαιδευτοὶ, ἐκλαμβάνοντες πολλὰκις ὅρος τι διὰ πῶλιν, καὶ φούρνον διὰ πύργον.

Προτρέπουμεν τὴν φήμην νεολαίαν νὰ παραιτήσῃ τὸν πηλικισμὸν καὶ τὰ ματαιὰς ἡδονὰς, αἵτινες ὄχι μόνον δὲν ὠφελοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πολυτρόπως βλάπτουσιν, καὶ νὰ δαπανῶσι τὰς ἀνέτους ὥρας διδασκόμενοι μαθήματα ὠφέλιμα εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον τῶν, μιμούμενοι κατὰ τοῦτο τὴν γείτονά των Ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἥτις σωρῆδιν τρέχει εἰς τὰ Δικαστήρια, ὅταν παύῃ τὰς γραφικὰς ἐργασίας της εἰς ἐμπορικὰ ἢ δημόσια ὑπουργήματα.

Α. Ι.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Τὸ πάχος θεωρεῖται ὡς ὠραιότης εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' εἰς τὰς γυναῖκας ὡς μεγάλη ἀσχημία. Ἡ μόνη δ' ὠραιότης εἰς τὰς γυναῖκας εἶναι νὰ ἔχωσι πολλὰ μικρὰ ποδάκια σχεδὸν ὡς γρόβον χειρὸς. Διὰ νὰ γίνωσι δὲ τοιαῦτα τὰ περιφίγγουσιν εἰς μικρότατα ξύλινα πέδιλα. Ἡ συνήθεια δ' αὕτη εἶναι ἀρχαιοτάτη, καὶ ἀνέρχεται εἰς πολλὰς ἑκατονταετηρίδας, ὅτε μέγα σῶμα γυναικῶν ἀνηγέρθη μὲ σκοπὸν νὰ καταστρέψῃ τὴν τότε κυβέρνησιν. Ἐβιάσθησαν δὲ, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι μὴ συμβῇ καὶ πάλιν το δυσάρεστον τούτο πρᾶγμα, νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ξύλινα ὑποδήματα εἰς ὅλα τὰ κεράσια, ὥστε μετὰ δυσκολίας νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς πόδας των. Ἡ συνήθεια δ' αὕτη τοσούτον διεδόθη ἥδη εἰς τὴν Κίνην, ὥστε ὁ μικρὸς ποὺς θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλῆτερα θέλητρά τα ὅποια δύναται νὰ ἔχη ἡ Κινέζα.

ΟΙ ΕΥΡΙΣΤΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Οἱ εὐρίσται εἰς τὴν Κίνην δὲν εἰρουν εἶλα ἐργατήρια, ἀλλὰ περιτρέχοντες τὰς ἀγυὰς, ἀλλὰ περιτρέχοντες τὰς ἀγυὰς, σημαίνουναι κωδωνίσκον τινα διὰ τοῦ

ὁποῖον λαμβάνουσιν εἶδεν αἱ θέλοντες· νὰ ξυρισθῶσι. Φέρουσι δὲ μεθ' ἐκωτῶν ἐν κάθισμα, μίαν λεκάνην, ἐν ὠμόλινον, καὶ ἀγγεῖόν τι με βάζον [διὰ τοῦ κάτωθεν πυρρός] ὕδωρ. Θέτοντες δὲ τὸ κάθισμα εἰς κατάλληλόν τι μέρος τῆς οἴου, κείρουσι τὴν κεφαλὴν, καθαρίζουσι τὰ ὦτα, καλλωπίζουσι τὰς ὀφρὺς, καὶ εὐπρεπίζουσι καὶ τὰ φορέματα. Ὅλα δὲ ταῦτα πράττουσιν ἐπὶ εὐτελεστάτῃ πληρωμῇ.— Ἀκολουθῶν δὲ σημαίνουσι πάλιν τὸν κωδωνίσκον, καὶ περιέρχονται ζητοῦντες ἄλλους.

I. K.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ
Σ ΜΥΡΝΗΣ.

Ὁ Γεωργός, ὅστις ἀφειδῶς σπείρας καρπὸν ἐν τῇ γῇ, περιμένει ἀνυπομόνως τὸν καρπὸν κατὰ τὸν ὁποῖον μέλλει ἵνα θερίσῃ τὰ προϊόντα του· καὶ ἂν μὲν αὐτὰ φανῶσιν ἄφθονα καὶ καλὰ, ἥ.οι. ἄξια τῶν κόπων καὶ μόχθων του, χαίρει καὶ ἀγάλλεται, ἂν δὲ τοῦναντίον, σκυθρωπάζων λυπῆται καίριως διὰ τὸ ἄσχημον τοῦ πηλίκου, καὶ διότι ἐμόχθησεν καὶ ἐκοπίασεν εἰς μάτην. Ὑπάρχουσι γεωργοὶ οἵτινες ἕνεκα τῆς βραθυμίας καὶ ἀπειρίας των, ἀφῆνους καὶ χάνεται ἡ οὐσία τοῦ ὅλου, ἢ διότι ἐσπείρουν ἐπὶ πετρῶν καὶ ἀκαθῶν, ἢ διότι δὲν ἐπεριποίησαν καλῶς τὸν ἀγρόν· ὑπάρχουσιν ἄλλοι καὶ ἄλλοι οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον ἐξάγουσι τὸ τριπλοῦν καὶ ὠφέλιμον ἐκ τοῦ σπορθέντου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτοὺς ταλάντα ἀντὶ νὰ κρύψωσιν ἐν τῇ γῇ καὶ καταστήσωσιν αὐτὰ ἄχρηστα τὰ παραδιδῶσι τριπλάσια εἰς τὸν Κύριόν των. Τοιοῦτόν τι βλέπομεν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ τῆς πόλεώς μας Σχολεῖα, ἐπειδὴ περὶ τῆς δημοσίαν ἐγραψαμεν προλαβόντως, ὀλίγιστοι διδάσκαλοι εἰς τὴν πόλιν μας εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ὁμοιάζουσι τῶν βραθύμων γεωργῶν, διότι χρεωστοῦμεν νὰ εἴπωμεν εἰλικρινῶς, τώρα ὅτε πολὺς γίνεται λόγος περὶ τῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων, ὅχι διὰ νὰ δώσωμεν τὴν μέλαιναν ψῆφον, ἀλλὰ πᾶν ὅτι εἶδαμεν ἰδίῳις ὁμμασι, καὶ ἠκούσαμεν ἰδίῳις ὡς περὶ αὐτῶν.

Ὑπάρχουσιν ἐν Σμύρνῃ ἰδιωτικὰ Σχολεῖα πολλῶ λόγου ἄξια, καὶ τὰ ὅποια ὄχι μόνον δὲν ἐμποδίζουσι τὴν ἀνωτέραν ἢ δημοσίαν παιδείαν, καθὼς ἄλλοι πικροὶ κριταὶ εἶπον, ἀλλὰ καὶ προδιδάσκουσιν ἤτοι προετοιμάζουσι τὰ τῶν Σμυρναίων τέκνα διὰ τὰς μεγάλας Σχολὰς, ἂν ἵναι μεγάλαι. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸν τέταρτον τροχὸν τῆς ὥραιας ταύτης καὶ πολυτελοῦς ἀμύξης, ἔστω, τὸ παραδεχόμεθα· λοιπὸν, ἐρωτῶμεν, δύναται μὲ τρεῖς μόνον τροχοὺς αὕτη νὰ βαδίσῃ; ὄχι βέβαια· ἀρὰ ταῦτα εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα καὶ ὄχι περιττά.

Ἐσχάτως, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὅ τοῦ τρέ-

χόντος, παρευρέθημεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Σμύρνης, διευθυνομένου παρὰ τοῦ ἀξιολύτου Κ. Γεωργίου Κοιμῆζέλη. Το πρῶτον τὸ ὁποῖον μᾶς συνεκίνησεν ἦτο τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶδμεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς *Εὐαγγελικῆς Σχολῆς*. Οἱ γυνεῖς τῶν μαθητῶν μετὰ χαρὰς ἀφίχθησαν ἀπαξίπαντες ἵνα ἀκροασθῶσι τὰ τέκνα τῶν ἐξεταζόμενων. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει πόσον φιλοτιμοῦνται. μὰ τὴν ἀληθειαν, καὶ μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι! Ὁ Σ. Ἱεράρχης Σμύρνης Κ. Ἀνθ.μος ἐτίμησεν αὐτὰς δὺν ἡμέρας κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς παρουσίας του· οἱ λόγοι τῆς πόλεώς μας καθῶς; καὶ πολλοὶ φίλοι τῶν κλῶν παρευρέθησαν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁπίας αὐτὰ διήρκεσαν. Μετὰ τὸν ψαλλέντα ἀγίσμον ἀναστὰς ὁ διδάσκαλος Κ. Γ. Κοιμῆζέλης ἐξεφώνησε λόγον ὡραῖον καὶ κατάλληλον. Ἐξέθεσεν ἐν συντόμῳ δι' αὐτοῦ τὰς ἐνιαυσίους πράξεις τοῦ Ἀ. Σχολαστικοῦ ἔτους, τὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν, τὰ ἐκ τῆς παιδείας προερχόμενα καλὰ κτλ., κτλ. Ἐπομένως ἤρχοντο οἱ μαθηταὶ οἵτινες ἐξεταζόμενοι καὶ παρα τῶν ξένων ἀπεκρίνοντο εὐστόχως καὶ ἐπιτυχῶς. Ἡ πρόοδος τῆς Σχολῆς ταύτης μᾶς φαίνεται, ἀναλόγως τοῦ καιροῦ κατὰ τὸν ὁποῖον ἐσυστήθη, ἀρκετὰ καλὴ. Ἀλλὰ πόσον καλῆτέρα θὰ ἦναι τὸ ἐρχόμενον ἔτος; ἀναμφιβόλως διότι ἐνθαρρύνεται, διότι διευθύνεται καλῶς. Τί νομίζετε ὅτι δύναται νὰ φέρῃ μία ἐνθαρρύνσις τοιαύτη; Εἰς διδάσκαλος ὅστις μοχθεῖ εἰς τὴν ἔργον του ἀκόπως ὡς καὶ ὁ μαθητὴς, τὴν νομίζει ὡς ἐνόμζον· τί παλαιοὶ ἀθλῆται τὴν ἑλικτινὸν δάφνην.

Τα καλὰ πρέπει πάντοτε νὰ λέγωνται τοιοῦτος τέλος πάντων εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ πρέπει δικαίως ν' ἀποδώσωμεν εἰς ἕνα ἕκαστον τὸν ἀνήκοντα ἔπαινον, νὰ πλέξωμεν στεφάνους ἐκ τῶν ὠραίων καὶ ἀμυράντων τοῦ Παρνασσοῦ ῥόδων, καὶ ν' ἀποδώσωμεν εἰς τοὺς νομίμους ἀθλήσαντας.

Ὑπάρχει τι ἄλλο γλυκύτερον καὶ καλῆτερον ἐκ τῆς παιδείας, ἐκ τῆς διανοητικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύξεως; ὄχι βέβαια. Λοιπὸν ταύτην προσπαθοῦντες νὰ δώσωσιν οἱ γονεῖς εἰς τὰ τέκνα των δὲν εἶναι ἀξίεπαινοι; πολὺ μάλιστα. Ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των ὅσα πρέπει νὰ ἐκτελέσωσι, μορφώνουσι τὰ τέκνα των ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου· διὰ τοῦτο ἡ καλλιέλλας καὶ ἀχρονόστομος Μοῦσα ἡ τῆς παιδείας πρσστάτρια, χαίρουσα διασπλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν γονέων ἐκείνων οἵτινες ἀποκτώσι τέκνα πεπαιτευμένα καὶ καλὰ. Διὰ τῆς παιδείας κατευνάζεται ἡ ἀγριότης καὶ ἐξευγενίζεται ὁ ἄνθρωπος, δι' αὐτῆς ὁ ψῶν τὴν διάνοιάν του εἰς τὸν Θεὸν γνωρίζει τὸν Ποιητὴν καὶ Πλάστην τῶν πάντων, καὶ ἐκπεπληγμένος θαυμάζει τὴν ἀγαθοσύνην του καὶ τὴν ἐσπλαγγίαν του τὴν ἀπειρον. Λοιπὸν πῶς αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴν ἦναι ἀξιομακίριοι; πῶς οἱ διδά-